

מוגנות והמסתעף 10 - אבני קדש בראש כל חוצות

"אני מארגן ישיבת בין הזמנים בגלל שלכל כך הרבה בחורים חסר חיבור והחופש מהווה סכנה ממשית על כל השטייגן שהם עשו במשך השנה."

כך אמר לי אשתקד בנו של אחד מחבריי. הבחור היה בסך הכול בן 15 והתפלאתי שהוא לוקח על עצמו פרויקט כזה גדול ורציני. זה לא היה סתם לחלק קצת כסף לבחורים שילמדו בימי בין הזמנים. הוא ארגן מרצים. טיולים. זיפים. תכנית ישיבת בין הזמנים על מלא!

אבל אז הוא אמר לי משהו שצרם. מאוד.

"לדוגמה, שנה שעברה היה לי חברותא, בחור מאוד טוב. למדנו חלק גדול מהשנה. עשינו שטייגן רציני. אבל הגיע בין הזמנים, קנה לעצמו איפון ותוך שבועיים הוא היה ללא כיפה על הראש."

אמרתי לו, "תשמע, בחור שלמד טוב במשך השנה לא סתם כך פתאום זורק את הכיפה. אתה מאשים את האיפון אבל אני אומר לך זה לא האיפון. האיפון אינו שורש הבעיה. הוא סימפטום."

"הבחור הזה נפגע."

אז הבחור הפתיע אותי. למרות שלי היה ברור כמו שאמרתי, לא ציפיתי לתיקוף כזה מהר ועוצמתי.

"אתה צודק. אני יודע שהוא נפגע," אמר הבחור. "אנחנו חברים מאוד קרובים. הוא מספר לי את הכול, והוא אמר לי שהוא נפגע."

כששאלתי, אבל, על ידי מי החבר שלו נפגע, הבחור ענה לי, "את זה הוא לא היה מוכן להגיד לי".

פעם, ראיתי מודעה של יד לאחים. משהו תפס לי את העין. היה שם במודעה סוג של רמז לגבי פגיעות. התקשרתי אליהם כדי לברר מה הייתה הכוונה, אבל לא הצלחתי לתפוס אף אחד. עברו הרבה חודשים ולגמרי שכחתי מזה.

אבל כנראה שהשארתי הודעה והם לא שכחו מזה. אני לא יודע את השם של האישה שדיברה אתי, אבל מתוך השיחה הייתה מאוד ברור שהיא יודעת את כל הנתונים של הארגון. "הרבה זמן ניסינו לחזור אליך," כך היא אמרה לי, "אבל לא ענית לטלפונים". טענה מוצדקת. אני הרבה יותר טוב בלענות למיילים מאשר לטלפונים.

בכל אופן, זכרתי את השאלות שרציתי לשאול.

"כמה מהבנות ונשים שאתם מצילים מקשר עם ערבי עברו פגיעה מינית לפני שבכלל התחילו את הקשר עם הערבי?"

"אתה רוצה לדעת על האוכלוסייה הכללית או ספציפית למגזר החרדי?"

נדהמתי.

"יש גם נשים חרדיות שאתם מצילים מקשר עם ערבי?!"

"לאו דווקא שהם עדיין חרדיות היום, אבל שגדלו כך, בהחלט."

"אוקיי. אז אני אשמח לשמוע את מה האחוזים בכללי ומה האחוזים בחרדי."

"אצל כלל הנשים שאנו מטפלים בהן, בערך 90% מהן עברו פגיעה מינית כזו או אחרת לפני שבכלל התחילו ליצור קשר עם ערבי."

עוד פעם נדהמתי.

"ואצל הנשים שהן מרקע חרדי?"

"לפחות 99%."

לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. פשוט הייתי בהלם.

אחרי כמה רגעים של שקט מתוך השוק שהיכה בי, אמרתי, "אז בעצם אתם אומרים שפגיעה מינית היא ממש גורמת לתופעה הזו של התקשרות עם ערבי!"

"תשמע, אי אפשר להגיד שהפגיעה המינית היא הגורמת לזה שבנות יוצרות קשר עם ערבי. מה שאנחנו רואים על פי רוב זה שאישה שהזהות היהודית נהיה לה מטושטשת, היא זו שנמצאת בסכנה ליפול לפח הזה. ולמה הזהות היהודית נהיה מטושטשת אצלה? על פי רוב בגלל כי היא נפגעה על ידי מישהו שמייצג לה את היהדות ברמה כזו או אחרת."

טוב, שמעתי מספיק. זה די התאים למה ששמעתי וראיתי כתוב מכמה וכמה אנשים שמתעסקים בתחום נוער נושר שאו רוב מוחלט או רוב גדול מהנוער הזה עברו פגיעה מינית.

לא כולם.

הרי פגיעה מינית אינה הדבר היחיד בעולם שיכול לגרום לטלטלה נפשית אצל האדם. עם זאת, כשפעם אמרתי את המשפט הזה בהקשר של קורס שמסרתי לאברכים שלמדו לקראת סמיכה ורבנות, אחד מהם ניגש אלי לאחר ההרצאה ואמר לי כך:

"אני פעם נמנית על הנוער הנושר. רציתי לדעת כמה מהחברים שלי עברו את מה שאני עברתי. אז עשיתי סקר. לגמרי לא פורמלי, אבל בכל זאת... כולם, ממש מאה אחוז, אמרו לי שהם עברו פגיעה מינית."

הנביא צועק, "איך... תלשת כן אבני דש ב אש כל-חוצות". ככל הנראה, זה לא איכה של תמיהה ואי הבנה, אלא איכה של איך נתנו למצב להתדרדר לכזו רמה של שפלות.

פעם היו אנשים בוהים ותוהים - ואני ביניהם - מכוח אי הבנה מוחלטת, "איך ייתכן שילדים שקיבלו חינוך כזה תורני, כזה חזק, כזה טוב, כזה איפכתי... איך פתאום הוא בוחר לבעוט בכל ולהסתובב בחלאת העוון של הרחוב?! איך פתאום הוא מחליט

לזרוק את הכיפה?!"

אבל היום אין מקום לאי הבנה הזו. אם הבחור (או הבחורה) הזניח את בית המדרש וקנה לעצמו איפון, אם הוא פתאום זורק את הכיפה, זה אומר שהוא עבר משהו. לפי המידע הנ"ל – שלבינתיים זה מה שיש לי – יש סיכויים גבוהים שהוא עבר פגיעה מינית. שוב, בהחלט לאו בהכרח. לצערנו הרב יש עוד די והותר חוויות טראומטיות שיכולות לגרום לרכבת לעוף מהמסילה.

כל כך קל להסתכל על ה"מורדים" בינינו ובבית הדין הפנימי של המחשבות להטיח בהם האשמות חריפות. אבל זה כל כך לא נכון. זה פשוט טעות נוראית.

כי אם הילד "פתאום" החליט למרוד, הוא לא פתאום החליט למרוד. הוא כואב נורא. הנפש עברה וממשיכה לעבור טלטלה נוראית.

צריכים להבין אותם, לנסות לקיים "עמו אנכי בצרה", לבכות עליהם איכה אבני קדש תשתפכנה בחוצות, להתפלל עליהם...

וגם להבין שהגיע הזמן שנסמן לעצמנו מטרה ברורה. להגיע למסקנה המתבקשת זה כבר שנים שאחד מן הבעיות המרכזיות שלנו – אם לא הבעיה המרכזית – היא הפגיעות המיניות.

לא מספיק לטפל בסימפטומים. חייבים לטפל – לפחות לנסות לטפל, ובכנות – בשורש הבעיה.

הגיע הזמן שנתחיל לנקוט בצעדים רציניים שכל כך שאבני הקודש שלנו לא ימשיכו להשתפך בראש כל חוצות.

~~~~~

הניוזלטר היה לכם מעניין ומאיר עיניים? נא לשתף 2 קרובי משפחה או חברים. אם ירצו להירשם לקבוצה, אפשר בקישור <https://stats.sender.net/forms>..., או אפשר לשלוח מייל ל- rbsa613@gmail.com עם הכותרת "מוגנות".

~~~~~

יש לכם שאלה, הערה או הארה? תשלחו לי בבקשה!

~~~~~

יהושע ברמן

מוגנות ~ התבגרות ~ זוגיות
הרצאות ~ יעוץ ~ ספרים

הקליקו כאן כדי לרכוש ספר תצילני מפגע רע

<https://buy.stripe.com/aEU5nR2...>

להזמנת הרצאה, יעוץ, ספרים או חוברות

rbsa613@gmail.com 053-416-6344

להסרה מרשימת התפוצה הקליקו על המשפט באנגלית דלהלן:

If you want to unsubscribe, click here.

DELIVERED USING

Sender